COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 25.07.1997
COM(97) 417 def.

VERSLAG AAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD OVER DE TOEPASSING VAN VERORDENING NR. 1469/95 (ZWARTE LIJST)

(door de Commissie ingediend)

VERSLAG AAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD OVER DE TOEPASSING VAN VERORDENING NR. 1469/95 (ZWARTE LIJST)

1. Bij Verordening nr. 1469/95 van de Raad betreffende de maatregelen die moeten worden genomen ten aanzien van bepaalde begunstigden van uit het EOGFL, afdeling Garantie, gefinancierde verrichtingen[1] werd een regeling ingesteld voor het opsporen en signaleren van onregelmatigheden. De lidstaten nemen ten aanzien van de "niet betrouwbaar" geachte marktdeelnemers de nodige preventieve maatregelen (verscherpte controle, opschorting van de betalingen, uitsluiting), vermelden deze marktdeelnemers op een "zwarte lijst" en delen dit mede aan de Commissie die op haar beurt deze informatie doorgeeft aan de andere lidstaten zodat zij de activiteiten en de "betrouwbaarheid" van deze marktdeelnemers op hun eigen grondgebied kunnen verifiëren.

   Overeenkomstig artikel 7 dient de Commissie, twee jaar na de inwerkingtreding van de verordening, verslag uit te brengen over de toepassing daarvan en op basis van de opgedane ervaring de eventueel noodzakelijke wijzigingen voor te stellen.

2. Verordening nr. 1469/95 is per 6.7.1995 in werking getreden. De uitvoeringsbepalingen werden vastgesteld bij Verordening nr. 745/96 van de Commissie van 24.4.1996[2]. Deze verordening is per 28.4.1996 in werking getreden en is van toepassing met ingang van 1.7.1996. In de verordening wordt met name het toepassingsgebied van de opsporings- en signaleringsregeling nader omschreven en wordt een minimumbedrag van 100.000 ecu vastgesteld. Ook wordt daarin bepaald dat deze regeling slechts gedurende een jaar daadwerkelijk kan worden toegepast.

---

1 PB L 145 van 29.6.1995, blz. 1

2 PB L 102 van 25.4.1996, blz. 15

3. Met het oog op de concrete toepassing van de regeling dienden bepaalde praktische maatregelen te worden genomen :

- Overeenkomstig artikel 5, lid 1, van Verordening nr. 745/96 wijst iedere lidstaat één bevoegde instantie aan die de mededelingen in het kader van de regeling toestuurt. Op 1.8.1996 hadden alle lidstaten de bevoegde instantie aangewezen die aan de regeling deelneemt;

- In artikel 5, lid 2, van de verordening wordt vastgesteld welke informatie aan de Commissie moet worden medegedeeld en wordt bepaald dat de Commissie, in overleg met de lidstaten, een door de bevoegde instanties voor deze mededelingen te gebruiken uniform formulier vaststelt. Op basis van de met de lidstaten in de vergadering van de "Groep onregelmatigheden en wederzijdse bijstand" van 26.6.1996 gesloten overeenkomst werd de inhoud van dit enig formulier (deel A voor de oorspronkelijke mededeling van een lidstaat en deel B voor de reactie van de andere lidstaten) definitief vastgesteld bij besluit van de Commissie van 4.12.1996[3];

- In artikel 10, lid 2, van Verordening nr. 745/96 wordt bepaald dat de lidstaten de Commissie vóór 1.10.1996 in kennis stellen van de aanvullende nationale maatregelen. Niettegenstaande het feit dat de Commissie hier om herhaaldelijk en uitdrukkelijk had verzocht, hadden op 30.6.1997 slechts zes lidstaten[4] de aanvullende nationale maatregelen aan de Commissie medegedeeld;

- In artikel 11, lid 4, van Verordening nr. 745/96 wordt bepaald dat de Commissie in het Publicatieblad een mededeling bekendmaakt betreffende de tenuitvoerlegging van de opsporings- en signaleringsregeling. Deze mededeling waarin onder meer een lijst is opgenomen van de bevoegde instanties in de lidstaten die aan dit systeem deelnemen, werd op 5.12.1996 gepubliceerd[5].

4. Op 30.6.1997 had de Commissie slechts vier mededelingen van drie lidstaten[6] ontvangen waarin wordt gemeld dat een marktdeelnemer op de "zwarte lijst" is geplaatst. Drie van deze mededelingen hadden betrekking op uitvoerrestituties in de sector rundvlees en een op uitvoerrestituties in de sector varkensvlees. In alle gevallen werden extra controles uitgevoerd en in één van deze gevallen werd overgegaan tot een opschorting van de betalingen. Slechts enkele lidstaten hadden op deze mededelingen gereageerd en hadden gemeld dat er op hun grondgebied ten aanzien van deze marktdeelnemers geen maatregelen moesten worden genomen.

---

3 Doc. C(96)3593

4 Duitsland, Oostenrijk, Finland, Italië, Verenigd Koninkrijk, Zweden

5 PB C 366 van 5.12.1996, blz. 11

6 Frankrijk, Nederland, Verenigd Koninkrijk

5. Dat slechts een beperkt aantal mededelingen werd toegestuurd kan - gedeeltelijk - worden verklaard door het feit dat alle voorwaarden voor de daadwerkelijke tenuitvoerlegging van de regeling (uitvoeringsbepalingen waarin bepaalde essentiële elementen zijn vastgesteld, aanwijzing van de bevoegde instanties en nationale omzettingsmaatregelen, overeenstemming over de te gebruiken formulieren) pas geruime tijd na de inwerkingtreding van de basisverordening waren vervuld. Voorts bleek uit besprekingen met de vertegenwoordigers van de lidstaten in het kader van de "Groep onregelmatigheden en wederzijdse bijstand" dat de lidstaten enige moeilijkheden ondervonden om zich vertrouwd te maken met de regeling. In een vrij nabije toekomst zou de invoering van een volledig geautomatiseerde regeling (met gebruik van het AFIS-netwerk[7]) het signaleren in technisch opzicht moeten vergemakkelijken.

Dit neemt niet weg dat de lidstaten toch over voldoende tijd beschikten om de diverse gevallen en de overeenkomstig Verordening nr. 1469/95 getroffen maatregelen mede te delen. In deze context dient eraan te worden herinnerd dat iedere mededeling "zo spoedig mogelijk" moet geschieden, nadat een *eerste* proces-verbaal is opgemaakt, d.w.z. de eerste, ook louter interne, schriftelijke evaluatie door een bevoegde administratieve of gerechtelijke instantie" (artikel 1, lid 1, van Verordening nr. 1469/95 en artikel 5, lid 3, van Verordening nr. 745/96). Indien dit eerste voorlopig proces-verbaal naderhand in het licht van de ontwikkelingen van de administratieve of gerechtelijke procedure, niet gegrond blijkt, kan dit worden herzien (artikel 1, lid 2 van Verordening nr. 745/96).

Wanneer echter de gegevens waarover de Commissie beschikt op basis van de door de lidstaten overeenkomstig artikel 3 van Verordening nr. 595/91[8] voor 1996 toegezonden mededelingen worden vergeleken met de resultaten van de door de Commissie (UCLAF[9]) in samenwerking met de lidstaten verrichte enquêtes, moet toch worden geconstateerd dat op de "zwarte lijst" meer marktdeelnemers moesten worden opgenomen. Alleen al voor de uitvoerrestituties (een van de drie door Verordening nr. 1469/95 bestreken gebieden) hebben de lidstaten voor 1996, overeenkomstig artikel 3 van Verordening nr. 595/91, 72 onregelmatigheden medegedeeld waarmee telkens[10] een bedrag van meer dan 100.000 ecu was gemoeid.

De Commissie (UCLAF) zal samen met de lidstaten nagaan om welke reden zij niet meer gevallen hebben medegedeeld in het kader van Verordening nr. 1469/95. Ook zal zij nagaan welke procedure moet worden toegepast in de gevallen die ter onderzoek bij het SG/UCLAF in behandeling zijn en die zouden kunnen voldoen aan de voorwaarden van Verordening nr. 1469/95.

---

7 Antifraud Information System

8 PB L van 14.3.1991, blz. 11

9 Administratieve eenheid Coördinatie Fraudebestrijding

10 Artikel 2, lid 1, van Verordening nr. 745/96 voorziet in de *samenvoeging* van alle door dezelfde marktdeelnemer gedurende een periode van een jaar begane onregelmatigheden.

Conclusie

Het beperkte aantal aan de Commissie toegezonden mededelingen volstaat niet om de opsporings- en signaliseringsregeling aan een grondige evaluatie te onderwerpen. Normaal gezien zouden de problemen in verband met het opstarten van de regeling thans moeten zijn opgelost : de Commissie zal dan ook aandachtig toezien op de toepassing van Verordening nr. 1469/95 in de lidstaten, zowel op het gebied van de maatregelen die ten aanzien van de niet betrouwbare marktdeelnemers worden genomen als op dat van de mededelingen die gedurende de volgende 12 maanden werden toegezonden. Zij zal vervolgens een ander verslag indienen bij het Europees Parlement en de Raad. In dat verslag zal zij nagaan in hoeverre een eventuele wijziging van de verordening noodzakelijk is.

ISSN 0254-1513

COM(97) 417 def.

DOCUMENTEN

NL 01 06 09

Catalogusnummer : CB-CO-97-422-NL-C

ISBN 92-78-23725-6

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen

L-2985 Luxemburg